

Писъмце до дѣдо отъ внука му Владо

Мили Дѣдо,

Първиятъ войвода Гого
майка му държи го строго —
все въвъ кѣщи го затваря,
а понѣвга и въ хамбаря.
Дава му да чисти леща —
тя за работа е веща —
А пъкъ какъ си го обича,
„Маминъ Гого“ го нарича. . .

Пусти Гого чисти леща,
за игра се ужъ не сѣща;
но когато стрина Гана
влѣзе да тѣче въвъ стана,
„Маминъ Гого“ самъ не сѣща,
какъ въвъ двора ни насреща
ще дотича мълчешката,
за да почне прѣвъ играта.

Днесъ забави се той много,
рекохъ: — Гого вмѣсто Гого
да ни бѣде главатаря. —
Тъкмо той уста отваря,
заповѣди да издава,
нѣщо страшно приближава,
ококорено, рогато,
мустакато и брадато. . .

— Ахъ, вампиръ! — извика Гого,
на пети си плю и мигомъ
прѣвъ се спусна и побѣгна,
задъ купата мъртавъ легна. . .
А пъкъ другитѣ другари
скриха се, кой дето свари. . .
Но не знамъ какво се случи,
дали го ухапа куче,
писна Гого съ гласъ до Бога,
олелия и тревога. . .
Гледамъ, моитѣ юнаци
сѣщо като котараци
запрескачахъ стобора.
А вампирѣтъ насрѣдъ двора
се изправилъ и се смѣе,
та брада му се люлѣе. . .
Рипнахъ, спуснахъ се азъ бързо
и брадата му отвързахъ. . .
Бре, вампирѣтъ билъ нашъ Гого
Той направи тази тревога.
— Браво Гого, — му извикахъ, —
хитростъта ти е велика,
като тебе другъ едвали
би. могълъ да се похвали
съ хитростъ, ловкостъ тукъ на село
съсъ страхливцитѣ на чело. . .
Генералъ те назначавамъ
надъ войската въ тази държава!

Мили Дѣдо, пакъ за Гого
ще ти пиша още много
и за неговата чета,
какъ върлува по полето.
Но сега азъ спирамъ вече,
баницата се опече,
бързамъ да си хапна, дѣдо
Поздравъ отъ внука ти
Владо

Съ тая книжка изпращаме в. „Слънчице“ брой 2.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.

Стопанинъ-издатель: Ал. Спасовъ, ул. „Бачо Киро“ 10. Телеф. 39-22